

[Jørgen Winther]

Endelig vil jeg også nævne, at jeg er helt enig med den konservative ordfører i, at der altid skal være en lægehenvielse til behandling på sygehusene, og det tror jeg da egentlig også at Fremskridtspartiet inderst inde mener. Det kan ikke være sådan, at man bare kan sige, at man har ondt et eller andet sted, og så må man indlægges på et sygehus og undersøges. Det må være en praktiserende læge eller en speciallæge, der afgør, om en patient skal tilbydes de forskellige undersøgelser, og som inden for sygehusvæsenets rammer stiller en diagnose.

Som nævnt synes Venstre, at der er mange gode intentioner i dette forslag, og vi vil også arbejde seriøst med det under det videre udvalgsarbejde, men vi er ikke enige i, at resultatstyring skal indføres ved lov, og heller ikke i, at det skal ske over hele landet; men der er altså nogle gode elementer i det – og tak for det.

**Hanne Thanning Jacobsen (SF):**

Da mit partis ordfører, fru Birgitte Husmark, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne gøre følgende bemærkninger til forslaget:

At sygehussektoren i dag har voldsomme problemer er vist efterhånden blevet klart for alle, og det skal Folketinget i morgen have en grundig debat om, hvilken debat SF hilser velkommen.

Dette forslag drejer sig om én vinkel på disse problemer, nemlig den overordnede styring. Det fremgår af forslagens bemærkninger, at Fremskridtspartiet uforandret har en stålfast tro på, at en endimensionel markedsøkonomi med ubegrænset frihed til at lade sygehuse gå fallit er vejen frem.

I SF går vi ind for en anderledes form for styring, og vi mener absolut ikke, at den form for planlægning, der i dag er den gængse såvel for sektoren som helhed som for de enkelte sygehuse, er den endegyldige løsning; det ville jo også være direkte tåbeligt at mene, når sygehusene står i problemer, så de er ved at blive kvalt. Vi mener, at øgede ressourcer er en nødvendig del af løsningen, men ikke hele løsningen.

Også i SF ser vi det som et meget væsentligt problem, at der i sygehussektoren tales meget om rammen for bevillingerne, mens det er langt sværere at få præciseret, hvad der skal

rummes inden for rammen, for det er ikke nok at tælle sengedage, der skal tales om de mål, der skal rummes inden for rammen. Hvad skal et givent sygehus præstere af den meget brede vifte af mulige behandlinger, som befolkningen har brug for? Hvad kan man forvente af den enkelte afdeling? Her nytter det heller ikke bare at tælle snittene ved skalpellen, for så bliver de behandlingsopgaver, som kræver menneskelig og ikke nødvendigvis lægefaglig indsats, uvægerligt sorteper; det gælder f.eks. gigtsygdomme, psykiske lidelser, rehabilitering og genoptræning. Hvad der skal rummes inden for Danmarks samlede sygehusvæsen, og hvad de enkelte amter vil prioritere, skal efter SF's mening ikke afgøres bag et sygehus' lukkede mure, men lægges frem til offentlig diskussion. Kun derved kan der ske en prioritering efter befolkningens ønsker i modsætning til det, der i dag desværre ofte er tilfældet, nemlig at prioriteringen inden for såvel behandling som forskning er styret af snævre lægefaglige interesser, der fremmer de få meget specialiserede og ofte kostbare behandlinger på bekostning af behandling af de mange såkaldt banale lidelser.

Til sidst skal jeg omtale Fremskridtspartiets metode til kvalitetssikring i sundhedsvæsenet. I forslagens bemærkninger står:

»Den institution, der er bedst til at behandle, vil tiltrække flest patienter og dermed overleve konkurrencen.«

Mod dette er der mindst to indvendinger: Selv hvis man går ind for den frie, uhæmmede konkurrence, er betingelserne for, at dette system kan virke, ikke til stede, da der er mangel på alle behandlinger, og hvis der var mulighed for konkurrence, ville det da være dybt umoralsk at lade mindre velinformerede patienter blive behandlet på sygehuse, der notorisk yder en ringere behandling end andre sygehuse, og at lade dette uvæsen fortsætte, indtil disse sygehuse »i sidste ende vil gå fallit«.

Selvfølgelig skal der ske en løbende, obligatorisk kvalitetssikring af aktiviteten på vores sygehuse, og denne kvalitetssikring skal ske på både behandlingsområdet og plejeområdet med bevilling af de dertil nødvendige personaleressourcer; men det vender vi tilbage til i morgen.

SF kan ikke støtte Fremskridtspartiets forslag.